Ejuſdem Carminis κατὰ πόδα Latina verſio.

ARdua qui ſcandit montis juga, decidit inde,
Ambitione malum accerſit homo ipſe ſibi.
Exemplum eſt Babylon, quam vana ſuperbia ſtruxit,
Linguarum hinc triſtis mixtio nata fuit.
At citò dejecit tumidos animoſque ſuperbos,
Confuſis linguis ſparſit & orbe vagos,
Exoſus Deus elatos oculoſque tumentes,
Abjectis ſed amans quos juvat eſſe animis.
Hos non evertet vis ulla, ruina vel ulla,
Altum eſt inconſtans, corda ſuperba ruunt.
En hedera ad murum ventorum prælia ridet.
Queîs facile eſt Cedros ſternere monticolas.
Virtutem inſculpas Humilem præcordibus, ergò,
Mi homo, & elatum ſperne ſodalitium.
Jugiter hinc tibi me facilem & præbebo benignum,
Pectus contrito muneraque ampla dabo.

Amicitiæ cauſa ſcripta

à

M. MELCHIORE RINDERO,
Miniſtro Verbi Noriberg.

Ilgo-